

[Ole Vig Jensen]

for dagen, en moderat prispolitik, mener vi er rigtig.

Jeg vil afsluttende takke forespørgerne for initiativet her, som er en god anledning til at få drøftet nogle af EFs problemer, her altså specielt budgetproblemerne, på en måde, som også giver offentligheden mulighed for at følge med i, hvad der foregår i EF, og hvad der er problemerne.

Jeg kan sige i den forbindelse, at vi fra radikal side en af de allerførste dage vil fremsætte et forslag til folketingsbeslutning, som vil pålægge regeringen at fremlægge alle væsentlige EF-sager for folketinget til det, man kunne kalde en orienterende behandling, efter de regler, der gælder for førstebehandling. Det skulle være ud fra et ønske om, at der, inden der træffes endelig beslutning om mandat i folketingets markedsudvalg, bliver mulighed for at orientere offentligheden.

Jeg tror, man må erkende, at efter 6 års erfaringer har det vist sig, at det er overordentlig vanskeligt såvel for folketingets medlemmer som for offentligheden at følge med i, hvad der egentlig foregår i EF. Det er hverken på kort eller lang sigt ønskeligt, at det forholder sig sådan. Vi må altså søge at interessere offentligheden mest muligt i disse sager. Vi mener altså, at denne fremgangsmåde er brugbar.

Der bliver naturligvis nogle afgrænsningsproblemer, når man taler om, som vi gør, væsentlige EF-sager, men vi forestiller os; at det må dreje sig om forslag til forordninger og direktiver og muligvis forhandlingsoplæg til ministermøder, som vil have afgørende indflydelse på dansk lovgivning, og som enten i form af ny lovgivning eller ændring af lovgivning vil medføre administrative konsekvenser, som har betydning for mange eller vil medføre væsentlige omkostninger, enten for det offentlige eller for de enkelte borgere.

Vi er godt klar over, at med den ordning, vi har i Danmark med markedsudvalget, har vi i hvert fald teoretisk væsentlig bedre muligheder for at følge EF-arbejdet, end man måske har det i nogle af de andre EF-lande, men det er alligevel få sager, der egentlig når ud til nogen offentlig debat, før beslutning træffes. Efter vores opfattelse kan en demokratisk kontrol med en beslutningsproces kun finde sted, såfremt både de folkevalgte og vælgerne orienteres tilstrækkeligt, inden

beslutningerne træffes. Derfor ønsker vi altså et sådant forslag fremmet her i folketinget.

Brusvang (CD):

På centrum-demokraternes vegne vil jeg gerne sige tak til begge ministrene for de afgivne redegørelser, og jeg vil gerne straks fremhæve, at hovedlinjen i begge redegørelser er vi enige i. Der kan være nuancer i enkeltheder i redegørelserne, som jeg senere vil knytte nogle bemærkninger til.

Indledningsvis vil jeg, som repræsentant for et stærkt pro-europæisk parti, fremhæve, at det er vor opfattelse på dette tidspunkt, at vi har opnået endog større fordele ved et dansk medlemskab, end vi i sin tid havde turdet håbe på, og de vanskeligheder, som vi også bliver konfronteret med, er egentlig ikke så overvældende, når man betænker de voldsomme økonomiske og politiske modsætningsforhold, der har været tidligere mellem de lande, der er gået ind i dette fællesskab. At der er klare økonomiske fordele, mener jeg er dokumenteret, også gennem ministre-nes redegørelse, men jeg vil gerne tilføje og understrege, at for os er måske ikke mindst de politiske fordele og nye muligheder ved dette Fællesskab helt afgørende.

Jeg har fra redegørelserne noteret mig oplysningerne om budgettets størrelse, herunder oplysningen om, at 2/3 af budgettet vedrører landbrugspolitikken. Jeg har også noteret mig, at indbetalingerne fra Danmark er beregnet til 0,7 pct. af bruttonationalproduktet, medens det, Danmark modtager, er på 1,7 pct. af nationalproduktet. Der er altså en væsentlig forskel i Danmarks favør. Jeg iler med at tilføje, at jeg er fuldt ud klar over, at man ikke kan opgøre fordele og ulemper alene på talstørrelser af denne art, og at de skal ses i en videre sammenhæng, men det giver dog et klart fingerpeg om, at medlemskabet har været til vor fordel.

Jeg føler, at kernepunktet i denne debat, er spørgsmålet om, hvor lovgivningsmagten i EF ligger og skal ligge. Mit parti er enig med regeringen i, at der efter traktaterne og efter det valggrundlag, vi havde, da vi gik til valg i denne sag, ikke kan herske nogen tvivl om, at denne kompetence ligger hos Ministerrådet. Vi er følgelig også enige i den opfattelse, at der ikke bør lovgives over budgettet, at nye aktiviteter og væsentlig udvidelse